

عنوان مقاله:

تعیین انتشار جغرافیایی تیلریا اویسدر بزان استان تهران به روش مولکولی

محل انتشار:

فصلنامه پاتوبیولوژی مقایسه ای، دوره 13، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مهدی خداویسی، صادق رهبری، پرویز شایان، ناصر حقوقی .

خلاصه مقاله:

تیلریا اویس یکی از عوامل تک یاخته ای خونی خوش خیم در گوسفند و بز در بسیاری از مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری بوده که توسط کنه های خانواده ایکسودیده انتقال می یابد. این مطالعه برای تعیین پراکنش تیلریا اویس بر روی جمعیت ۴۰۰ راس بز به ظاهر سالم در استان تهران انجام گردید. گسترش های خونی تهیه شده پس از رنگ آمیزی با روش گیمسا، تحت آزمایشات میکروسکوپی قرار گرفتند. به منظور تشخیص مولکولی، استخراج DNA از خون صورت گرفت و متعاقب آن به منظور تفریق گونه های تیلریا و بابزیا از یکدیگر با آغازگرهای اختصاصی منشعب از ژن کد کننده ۱۸SrRNA (آغازگر ۱، آغازگر ۲) تکثیر پیدا کرد. به منظور تفریق گونه های تیلریا از یکدیگر آزمایش Semi-nested PCR با آغازگرهای اختصاصی منشعب از ژن ۱-۲ ms برای تیلریا لستوکاری (آغازگر ۴، آغازگر ۶)، تیلریا آنولاتا (آغازگر ۵، آغازگر ۶) و برای تیلریا اویس با آغازگر اختصاصی منشعب از ژن ۱۸SrRNA (آغازگر ۲، آغازگر ۳) انجام شد. نتایج میکروسکوپی نشان داد که ۷۱٪ (۷ مورد از ۴۰۰ نمونه) به تیلریا اویس آلوده بوده در حالی که در بررسی ۲۴٪ (۶ مورد از ۴۰۰ نمونه) برای تیلریا اویس مثبت بودند. نتایج این بررسی نشان داد که تیلریا اویس در بزان بدون علائم بالینی قابل شناسایی است. بنابراین آنها می توانند به عنوان مخازن عفونت برای کنه ها و عامل انتقال انگل به گوسفند در نظر گرفته شوند.

کلمات کلیدی:

تیلریا، Semi-nested PCR، بز، استان تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1824244>

